

sünd selle pääraast Hansule anda, et temma fa üks rikas mees on ja fa veel peab teadma, kuidas sinno onno rikkust saanud. Minno emma — Jummal andto temma hingele rahhulist hingamist, — se räitis mulle, et agga piisut fest warraast, mis praego sinno onno käes, temma omma on, waid et se ennamist tölk peab sinno jäggo ollema. Minno emma räitis: sinno issal, lellel se önnetus olli, wihha sees omma nabre, kes tedda ärritanud, surnuus lüa ja selle pääraast Sibberisse widud sada, on enne sedda on olnud, ennesel paljo rahha tenuida. Mõnane aasta eest, kui sinno armas emma surri, ja sulle middagi järrel jättis, teggi sinno onno veel seddagiga piisut rahhals ja wöttis sind omma maicasse, sepärrast et temmal ennesel lapsi ei olnud. Peale sedda olli ta füll järrel arwanud, et sa temma maia toimetamisses sureks abiks pidid ollema. Nenda se ongi fest sadik, kui jo onno hea naene, sinno issa övde, surnud on, toimetad sinna jo ütsti temma maia.

Jah, ütles Maria, kui digust räfida, siis on minno hea täddi onnumust otse surnuus wihhastud, ja mul ep olle fa mitte hea pölli temma jures olla, nenda et ma väggia soowin temma maiast lahtuda.

Sedda ma uesun, armas Maria, vastas Jürri. Kule nüüd veel, mis minno emma mulle räitis. Ühhel päeval olli Hans liūnas olnud, lus ta tirja

saanud sinno onnole ning sulle. Minno emma olnud jures, kui Hans se kirri töi ja so onnole ette lugges, et se isje luggeda ei oßkand; agga sinna olled lolis olnud. Kirja sees seisis, et sinno issa olla raskest haige maas, ja et ta wöiks eht pea surra, sepärrast tahhals ta enne veel sinno, vinnu ainsa lapje eest, murretcheda. Temma fatis onnule sinno lätte andmisjels 3000 rubla, mis ta olli forjamud; ja onno piddi sedda rahha intressi peale pannema, ja kui ja mehheli lähhels, sulle kasa andma. Kui Hans tirja olli ofani luggenud, ütles ta kohhe: Mis tarvis peab se rahha intressi peal ollema? Nabri heit, teile anname sedda nöu, kui teil omma elso armas on, siis ärge rälige sellegile selle ramatuist. Sellega ähwartasid nemmadi minno emma, ja ta piddi neile sedda lubbama, mitte sellegi innimesele fest kirjast räfida. Kui no emma surri, räitis ta mulle sedda fassa asja, ja minna tägin sedda nüüd jälle sulle, sepärrast et ma sind armastan ja mitte ei tahha, et Hans so mehheli saab. — Sinno onno ostis siis 2500 rubla eest sedda tallokohta, mis senna sadik temma käes rendi peal olli ja waigistas minno emma süddame se läbbi, et ta temmale ütles, et sinna ükskord ommeti tölk temma warra saasid päärima. Hans ja sinno onno wahhel olla jo siis se asji selletud, et sa visi Hansule naesels saabs. Sellepääraast on Hans sedda asja warjul olnud. — Noh, nüüd